

ЛИСТ-ВІТАННЯ УЧАСНИКАМ НАУКОВИХ ЧИТАНЬ ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА М.П. КОВАЛЬСЬКОГО

ШАНОВНІ УЧАСНИКИ АКАДЕМІЇ ПАМ'ЯТИ ПРОФ. МИКОЛИ КОВАЛЬСЬКОГО, ДОРОГІ КОЛЕГИ!

На превеликий жаль, не можу бути разом з Вами і відзначити пам'ять нашого Дорогого і Незабутнього Професора Миколи Павловича Ковальського, провідного українського історика, академіка Української Академії Наук у США, заслуженого і довголітнього професора Острозької Академії, почесного члена, основника і почесного голову Острозького Осередку УІТ ім. М. Грушевського, співредактора журналу “Український історик”, одного з передових членів УІТ, мого старшого колегу і правдивого друга. Микола Павлович унікальний своєю науковою творчою спадщиною в анналах української історіографії.

Кожного разу, коли я відвідував Острозьку Академію, мав велику приємність зустрічатися з Миколою Павловичем. Завжди ми обмінювалися думками про сучасний стан української історіографії і про завдання істориків і джерелознавців та історіографії, яку він завжди вважав інтегральною частиною світової історичної науки. Він радів її розвитком і негодував різними досягненнями окремих установ і істориків. Не любив імпровізації і самохвальби – вірив в систематичні наукові дослідження і конкретні висліди. Пригадую нашу останню зустріч – пан Микола, як я його називав, уже був знеможений і хворий. Але з великим задоволенням говорив про дальший розвиток “Українського Історика”, як провідного історичного журналу, і діяльність Редакційного Бюро журналу, яке ми спільно заснували в 2000-му році. Він підкреслював роллю УІТ і УІ в історичній науці і був гордий, що останніх десять років він був пов'язаний з Товариством і журналом науковою діяльністю і творчістю, і був одним із найближчих наших співробітників. Він безпосередньо спричинився до розвитку УІТ в Україні.

Пригадую, як сьогодні, його задоволення з появи нашого

спільного видання з нагоди його 70-ліття, ювілейного збірника “Осягнення історії” в 1999 році, і також наше спільне видання праць В. Антоновича “Лекції з джерелознавства” за редакцією Миколи Павловича, що з’явилося в 2003 році. Це були конкретні висліди нашої співпраці, вже не згадуючи численні його інші наукові дослідження.

Відзначаючи творчу спадщину і наукову діяльність Миколи Павловича, як основника української джерелознавчої історіографічної школи в Дніпропетровську, яку продовжував в Острозькій Академії, я сказав у 1999 році, **що Ювілей професора Миколи Ковальського є Ювілеєм всієї української історичної науки, якій він присвятив своє життя і творчість і дав тривалий вклад в її розвиток у міжнародному вимірі.** Це саме може підкреслити сьогодні, відзначаючи його тривалий вклад в історичну науку.

Професор Ковальський повинен стати прикладом для його численних учнів і взагалі українських істориків, прикладом того, як треба науково працювати для розвитку історичної науки. Працювати конкретними ділами і конкретними науковими вислідами, а не лише гарними словами і панегіриками, яких він з природи недолюблював. Думаю, що Острозька Академія, Українське Історичне Товариство, Українська Вільна Академія Наук у США і всі інші установи, пов’язані з його діяльністю, гордяться, що Микола Павлович Ковальський був їхнім професором і членом.

Сьогодні, вшановуючи його багатомірне життя і тривалий вклад в українську історичну науку, з приємністю повідомляю, що Українське Історичне Товариство готує в його пошану науковий збірник. Це буде конкретне відзначення його світлої пам’яті, життя і творчості. Також вірю, що у відносно короткому часі буде опрацьована джерельна монографія про життя і творчість проф. Миколи Ковальського, яку зможемо видати у серії “Історичні монографії”. Це буде важливий і тривалий вклад в українську історіографію.

*Габілітований д-р істор. наук Любомир ВИНАР,
Президент УІТ, Почесний доктор і професор
Національного університету “Острозька академія”,
Голова Історичної Секції Української Вільної Академії Наук
у США*